

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 06.08.1981, sp. zn. 7 Tz 70/81, ECLI:CZ:NS:1981:7.TZ.70.1981.1

Číslo: 53/1983

Právní věta: Za škodu způsobenou trestným činom v zmysle § 43 odst. 2 Tr. por. nemožno považovať výdavky na postavenie pomníka pre usmrtenú osobu, ak boli vynaložené ešte za jej života pred spáchaním trestného činu, pri ktorom došlo k jej usmrteniu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 06.08.1981

Spisová značka: 7 Tz 70/81

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Adhezní řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 43 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1983 sb. rozh.

Za škodu spôsobenú trestným činom v zmysle § 43 odst. 2 Tr. por. nemožno považovať výdavky na postavenie pomníka pre usmrtenú osobu, ak boli vynaložené ešte za jej života pred spáchaním trestného činu, pri ktorom došlo k jej usmrteniu.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo 6. 8. 1981 sp. zn. [7 Tz 70/81](#).)

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Čadci z 30. decembra 1980 sp. zn. 1 T 603/80 bol obvinený R. K. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 19. septembra 1980 asi o 19.15 hod. ako vodič svojho osobného motorového vozidla zn. Škoda 120L ŠPZ CA 64-62 nevenoval pri jazde náležitú pozornosť situácii na vozovke, čím sa stalo, že na štátnej ceste II. triedy z Turzovky do Čadce pri km 46/900 zrazil chodkyňu M. D. a na mieste ju usmrtil. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu vodičskej činnosti. Súčasne mu bola podľa § 228 odst. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradiť poškodenému Ing. J. D., CSc., škodu v sume 12 534,68 Kčs, kým so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody bol podľa § 229 odst. 2 Tr. por. odkázaný na konanie o občianskoprávných veciach.

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvineného R. K., Najvyšší súd SSR zrušil uvedený rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody a poškodeného Ing. J. D., CSc., odkázal na konanie o občianskoprávných veciach s celým nárokom na náhradu škody.

Z odôvodnenia:

Okresný súd urobil chybu, keď uplatnený nárok na náhradu škody do výšky 12 534,66 Kčs považoval za oprávnený, a keď uložil obvinenému v tomto rozsahu povinnosť škodu uhradiť.

Podľa § 43 odst. 2 Tr. por. poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obvinenému povinnosť nahradiť túto škodu.

Podľa § 228 odst. 1 Tr. por., ak súd odsudzuje obvineného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému majetkovú škodu, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok včas uplatnený (§ 43 odst. 2 Tr. por.).

Požiadavka zistiť objektívnu pravdu (§ 2 odst. 5 Tr. por.) platí pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba riešiť v trestnom konaní, teda i pre otázku náhrady škody.

Okresný súd v Čadci nepostupoval podľa týchto zásad pri priznaní nároku na náhradu škody poškodenému.

V preskúvanom prípade považoval okresný súd za preukázané, že vyčíslenie trov poškodeného na vyhotovenie náhrobného pomníka v sume 6837 Kčs pre jeho matku, ktorá bola usmrtená pri dopravnej nehode, ktorú zavinil obvinený R. K., je správne. Súd si však pri preskúvaní dokladov, ktoré poškodený predložil súdu a ktoré sa týkajú nároku na náhradu škody nevšimol, že poškodený nechal vyhotoviť náhrobný pomník ešte v roku 1977 a že Kamenárstvo Komunálnych služieb mesta Žiliny práce ešte v tom istom roku vykonalo a poškodený ich zaplatil. K dopravnej nehode, pri ktorej bola M. D. usmrtená, došlo až 19. septembra 1980. Už len preto výdavky na zhotovenie náhrobného pomníka nemôžu predstavovať škodu, ktorú obvinený spôsobil poškodenému uvedeným skutkom. Táto časť nároku nemohla byť ani v adhéznom konaní poškodenému prisúdená. Ani ďalšie časti nároku nemohli byť poškodenému prisúdené v plnej výške preto, že aj sama nebohá spoluzavinila vznik dopravnej nehody a podľa podielu jej viny bolo treba uplatňovaný nárok primerane znížiť (§ 441 Obč. zák.).